राजबल्लभतामेति भवेत् सर्व्वजनप्रियः ।
अचलां श्रियमाप्नोति स वाग्मी जायते ध्रुवं ॥ १७ ॥

इति गोपालस्तोत्रं समाप्तं । इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे चतुर्थरात्रे गोपालस्तोत्रं षष्ठोऽध्यायः ॥

सप्तमोऽध्यायः ॥

श्रीमहादेव उवाच ॥

अथ वक्ष्यामि कवचं गोपालस्य जगद्गुरोः ।
यस्य स्मरणमात्रेण जीवन्मुक्तो भवेन्नरः ॥ १ ॥
शृणु देवि प्रवक्ष्यामि सावधानाऽवधारय ।
नारदोऽस्य ऋषिर्देवि छन्दोऽनुष्टुबुदाहृतं ॥ २ ॥
देवता बालकृष्णश्च चतुर्व्वर्गप्रदायकः ।
शिरो मे बालकृष्णश्च पातु नित्यं मम श्रुती ॥ ३ ॥
नारायणः पातु कण्ठं गोपीवन्द्यः कपोलकं ।
नासिके मधुहा पातु चक्षुषी नन्दनन्दनः ॥ ४ ॥
जनार्द्दनः पातु दन्तानधरे माधवस्तथा ।
ऊर्द्ध्वौष्ठं पातु वाराहश्चिबुकं केशिसूदनः ॥ ५ ॥
हृदयं गोपिकानाथो नाभिं सेतुप्रदः सदा ।
हस्तौ गोवर्द्धनधरः पादौ पीताम्बरोऽवतु ॥ ६ ॥
कराङ्गुलीन् श्रीधरो मे पादाङ्गुल्यः कृपामयः ।
लिङ्गं पातु गदापाणिर्बालक्रीड़ामनोरमः ॥ ७ ॥